

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16T/47/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010150
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2518010150.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, samosudcom Mgr. Pavlom Macháčom, v trestnej veci obžalovaných P. G. W. Z. B., pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom 28. januára 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaní

P. G. Y., narodený XX.XX.XXXX K. J., trvalé bydlisko obec I., toho času vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov v tejto trestnej veci a
Z. B., narodený XX.XX.XXXX K. J., trvalé bydlisko mesto J., toho času vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov v inej trestnej veci,

sa uznávajú za vinných, že

v bode 1/ obžalovaní P.W.B.S. G. W. Z. B. spolu s už medzičasom právoplatne odsúdeným A. O. dňa 12.03.2018 v čase o 14:30 hodine, po predchádzajúcej vzájomnej dohode spočívajúcej v tom, že budú kradnúť spolu s X. B., v Z. v nákupnom centre W. E. E. Q. Č. XXXX/XX vošli spoločne do predajne E. N., kde z predajnej plochy zobrali odevy, na ktorých v skúšobných kabínkach odstránili bezpečnostné poistky kliešťami, ktoré na tento účel priniesol A. O., následne si P. G. na seba obliekol prechodnú bundu, značky Black Squad, veľkosti "M" maskáčového vzoru v hodnote 39,95 eur, Z.J.C.X. B. si na seba obliekol prechodnú bundu, značky Black Squad, veľkosti "L" maskáčového vzoru v hodnote 39,95 eur a pánske nohavice značky Fishbone, veľkosť "S", maskáčového vzoru v hodnote 9,95 eur a X.U.T. B.X.F. si na seba obul biele pánske tenisky, značky Smog, veľkosť 42, v hodnote 19,95 eur, s uvedenými tovarmi vyšli z predajne cez vstupné elektronické brány bez úmyslu za tovar zaplatiť, čím spôsobili spoločnosti E. N. S., S..X..F., T.U.E.Í.E. X, I., IČO: 31 407 536, škodu vo výške 109,80 eur, a uvedeného konania sa dopustili napriek tomu, že obžalovaný P.U.S.P.W.K. G. Y. I. bol blokom na pokutu číslo 12056086, vydaným Obvodným oddelením PZ v J. dňa 16.07.2017, právoplatným dňa 16.07.2017, postihnutý pokutou vo výške 30 eur za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, ktorého sa dopustil dňa 16.07.2017 v čase o 15:40 hodine v Obchodnom dome P. E. Q.U. G. K. J.E. a napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.09.2017, sp. zn. 0T/192/2017, právoplatným dňa 09.09.2017, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona a obžalovaný Z.C.J. B.X.F. bol blokom na pokutu číslo 12082755, vydaným KR PZ v J.E., Oddelením železničnej polície PZ v J. zo dňa 24.10.2017, právoplatným dňa 24.10.2017, postihnutý pokutou vo výške 30 eur za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, ktorého sa dopustil dňa 24.10.2017 v čase o 18:45 hodine v Obchodnom dome J. E. Q.U. Š.Z.W.U.E. K. J. a napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 38T/61/2016 zo dňa 15.11.2016, právoplatným dňa 15.11.2016 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, v bode 2/ obžalovaný P.W.B.S. G. dňa 31.10.2017 v čase okolo 17:00 hodiny v G.U. E. Q. E.O. Č.S.P.F.

XXXX/XX, v predajných priestoroch predajne P. si zobral štyri kusy krabíc s vysávačmi popola v celkovej hodnote 139,96 eur, ktoré v rukách preniesol k pokladniám a tam si sám otvoril rampu na pokladni číslo 7 a cez pokladničnú zónu prešiel bez zaplatenia za tento tovar, kde bol následne za pokladničnou zónou zastavený službukonajúcim pracovníkom SBS O. X., ktorého sa snažil svojím telom pretlačiť, čo sa mu však nepodarilo a následne v snahe uchovať si odcudzené veci mu nastriekal do tváre slizotvorný sprej - Kaser, odhodil na zem odcudzený tovar a z miesta ušiel, čím týmto konaním poškodený O. X.Í.D. utrpel ľahké zranenia, a to podráždenie spojiviek oboch očí a podráždenie sliznice dýchacích ciest s dobou liečenia do jedného týždňa a v prípade odcudzenia tovaru by spoločnosť P.U.B. S. X., K.F.S., X.U. X/E, I., IČO: 35793783, spôsobil škodu krádežou vo výške 139,96 eur, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že blokom na pokutu číslo 12056086, vydaným Obvodným oddelením PZ v J. dňa 16.07.2017, právoplatným dňa 16.07.2017, bol postihnutý pokutou vo výške 30 eur za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, ktorého sa dopustil dňa 16.07.2017 v čase o 15:40 hodine v Obchodnom dome P. E. Q. G. K. J. a napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 3 zo dňa 09.09.2017, sp. zn. OT/192/2017, právoplatným dňa 09.09.2017, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona,

t e d a

v bode 1/ výroku obžalovaní P. G. W. Z.X. B.

- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a boli za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutí, pričom tento čin spáchali, hoci boli za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení, v bode 2/ obžalovaný P. G.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bezprostredne po čine sa pokúsil uchovať si vec násilím a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, pričom tento čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

- fyzicky a verejne sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,
č í m s p á c h a l i

v bode 1/ výroku obžalovaní P.K. G. W. Z. B.

- prečin krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

§ 212 odsek

2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona,

v bode 2/ výroku obžalovaný P. G.

- prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno b), písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný P. G.

podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), písmeno n),

§ 37

písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 2, § 41 odsek 1, § 49 odsek 2 Trestného zákona,

na

úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona sa mu ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovaný Z. B.

podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), písmeno n),

§ 37

písmeno m), § 38 odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere

14

(štrnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona sa mu ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovaný P. G. zaväzuje nahradiť poškodenému O. X., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko I. XXX/XX, G., škodu vo výške 182,40 eur.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa obchodná spoločnosť P. S. X., K.F.S., S. S. X.U. X/E, I., IČO: 35 793 783, so svojim nárokom na náhradu škodu voči obžalovanému P. G. odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Piešťany podala na tunajší súd 17. júna 2018 obžalobu sp. zn. Pv 126/18/2204 (ďalej len obžaloba) na P. G., A. O. W. Z. B. pre skutok uvedený v bode 1/ obžaloby právne kvalifikovaný u obžalovaných P. G., A. O. W. Z. B. ako prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a tiež na obžalovaného P. G. pre skutok v bode 2/ obžaloby právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno b), písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Súd v merite veci rozhodol trestným rozkazom, proti ktorému podali v zákonom stanovenej lehote odpor len obžalovaní P. G. W. Z. B.. Vo vzťahu k obžalovanému A. O. trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 11.9.2018, ktorú skutočnosť súd zohľadnil vo výroku o vine.

Súd vo veci nariadil termín hlavného pojednávania na 17.12.2018, na ktorom obžalovaní P. G. W. Z. B. urobili vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby a obžalovaný P. G. urobil vyhlásenie o vine aj vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ obžaloby.

V dôsledku týchto vyhlásení súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, teda položil im sériu otázok, pričom na všetky položené otázky obžalovaní odpovedali súhlasne „Áno“. Následne bolo zisťované stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie oboch obžalovaných prijať.

Súd následne vyhlásil uznesenie podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenia oboch obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o ich vine.

Rovnako súd prijal vyhlásenie o vine obžalovaného P. G. vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ obžaloby, keď rovnako nemal žiadne pochybnosti o jeho vine. Zároveň súd rozhodol podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku, že dokazovanie v rozsahu v akom obaja obžalovaní priznali spáchanie skutkov sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochranného opatrenia.

K námietke zaujatosti obžalovaného Z. B.

Na začiatku hlavného pojednávania konaného 28.1.2019 obžalovaný Z. B. predložil súdu tzv. krátkou cestou podanie datované 28.1.2019, označené ako „Námietka zaujatosti príkazanie odňatie vecí“, v ktorej uviedol, že namieta zaujatosť všetkých sudcov tunajšieho súdu, lebo asistentka senátu 8T Okresného súdu Piešťany S. K., s ktorou mal v minulosti osobný konflikt, vplýva na sudcov s cieľom privodiť mu vysoký trest. Dozvedel sa o tom od svojho kamaráta K. Č., ktorý sa so S. K. osobne pozná a ona sa mu o tomto svojom pôsobení na sudcov zdôverila. Žiada preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odňal vec tunajšiemu súdu a prikázal ju Okresnému súdu Nitra, kde mu bude dopriaty spravodlivý proces.

Na doplňujúce otázky súdu obžalovaný Z. B. uviedol, že z uvedených dôvodov namieta aj zaujatosť zákonného sudcu Mgr. Pavla Macháča, lebo aj na jeho osobu má údajne vplývať asistentka senátu S. K.. Ďalej doplnil, že sa o týchto skutočnostiach dozvedel 14. alebo 15. januára 2019 od kamaráta O. Ľ., ktorý ho navštívil vo väzbe a ten sa to dozvedel od K. Č., ktorý je ich spoločný známy. Súd prerušil hlavné pojednávanie a operatívne si preveril tvrdenie obžalovaného Z. B. o predmetnej návšteve a zistil, že 14.1.2019 O. Ľ. obžalovaného skutočne navštívil.

Podľa § 31 odsek 5 veta prvá Trestného poriadku námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia.

Podľa § 32 odsek 6 Trestného poriadku, o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 5 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Podanie obžalovaného Z. B. súd posúdil podľa obsahu (§ 62 odsek 1 Trestného poriadku) ako tzv. generálnu námietku zaujatosti (smerujúcu voči všetkým sudcom tunajšieho súdu).

Pre každú námietku zaujatosti, teda aj tzv. generálnu námietku zaujatosti platí, že musí byť vznesená bezodkladne. Preto sa súd primárne zaoberal otázkou, či časový interval od 14.1. 2019 (pondelok), kedy sa o dôvodoch vylúčenia obžalovaný Z. B. podľa vlastných slov dozvedel, do 28.1.2019 (pondelok), kedy ich pred začatím hlavného pojednávania konajúcemu súdu predostrel, je možné chápať zo strany obžalovaného ako ich oznámenie súdu bez zbytočného odkladu.

Trestný poriadok síce nedefinuje lehotu určenú slovným spojením bez zbytočného odkladu (synonymicky - bezodkladne, bezprostredne, bez meškania), avšak v trestnom konaní je treba túto chápať ako lehotu určenú na dni, spravidla pár dní, max. 5 - 7 dní, určite však nie dva týždne (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Tdo 32/2012 z 28. júna 2012).

Spomínaný pojem, keďže ho nemožno jednoznačne maximalizovať, je nutné vykladať vždy aj v okolnostiach konkrétneho prípadu. V tomto prípade ide o väzobnú trestnú vec, v ktorej sa má konať prednostne a urýchlene, čo síce primárne platí pre súd, ale sekundárne aj pre strany trestného konania, teda aj pre obžalovaného. Ten je navyše vo výkone väzby (i keď v inej trestnej veci - pozn. súdu), kde má zmiernený režim výkonu väzby a nie je pracovne zaradený, ergo mal celé dni na to, aby skutočnosť zistené pri návšteve 14.1.2019 oznámil písomne súdu ešte pred konaním hlavného pojednávania 28.1.2019.

Neobstojí argument obhajcu, že obžalovaný využil prvý úkon - predvedenie z väzby na hlavné pojednávanie - aby zistené skutočnosti súdu oznámil. Trestný poriadok totiž v týchto prípadoch neurčuje lehotu spôsobom „je povinný ich oznámiť pri najbližšom úkone súdu resp. OČTK“, ale povinnosť ich oznámiť bezodkladne od momentu, kedy sa o nich dozvedel.

Nemenej významná je skutočnosť, že v tejto trestnej veci o spoločnom návrhu oboch obžalovaných na odňatie a prikázanie veci (návrh podal obž. G.I., F. B. sa k nemu pripojil) z dôvodu údajnej zaujatosti všetkých sudcov tunajšieho súdu už Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) raz rozhodol, konkrétne uznesením z 26. novembra 2018, sp. zn. 2Ndt/39/2018 vyslovil, že

sa táto trestná vec tunajšiemu súdu neodníma. Z odôvodnenia uznesenia mimo iné vyplynulo, že podľa NS SR išlo o procesnú obštrukciu zo strany obžalovaných s cieľom oddialiť meritórne rozhodnutie v ich väzobnej veci. Návrh podali obaja na prvom hlavnom pojednávaní konanom 14.11.2018. Obžalovaný Z. B. následne na hlavnom pojednávaní konanom 17.12.2018 podal ďalší návrh na odňatie a prikázanie veci, o ktorom tunajší súd už ale nekonal, lebo predmetný návrh obsahoval identické dôvody, o ktorých už NS SR raz rozhodol. O tomto postupe, ktorý vyplýva z ust. § 23 odsek 3 Trestného poriadku, boli strany riadne vyrozumené.

Ďalej treba uviesť, že v priebehu konania obžalovaný P. G. už jednu námietku zaujatosti podal, konkrétne voči asistentke senátu 16T S. E., ktorá je činná v tejto veci. Síce bolo právoplatne rozhodnuté o jej nevyhlúčení, ale za zmienku stojí fakt, že obžalovaný P. G. uvádzal, že sa o dôvodoch pre jej vylúčenie dozvedel 8.12.2018 a podanie, v ktorom ich písomne oznamoval, bolo súdu doručené 12.12.2018. Konal teda bezodkladne, preto súd o jeho námietke zaujatosti rozhodol.

Neušlo pozornosti súdu, že obžalovaný Z. B. v podstate len opakuje už skôr úspešné procesné námietky obžalovaného P. G.. Takéto konanie celkovo súd vníma z jeho strany ako obštrukčné s cieľom oddialiť meritórne rozhodnutie v tejto väzobnej trestnej veci. V tomto kontexte súd hodnotil aj jeho ostatné podanie.

Na podklade týchto úvah dospel súd k záveru, že obžalovaný Z. B. tzv. generálnu námietku zaujatosti nevzniesol bez zbytočného odkladu, preto o nej súd nekonal. O tomto postupe boli strany na hlavnom pojednávaní vyrozumené.

K právnej kvalifikácii skutku pod bodom 1/ výroku o vine

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Objektom trestného činu krádeže je ochrana vlastníckych práv k veci a predmetom útoku je cudzia vec, pričom cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec, ktorá nepatrí páchatel'ovi vôbec alebo mu nepatrí výlučne a ktorú páchatel' pred útokom nemá vo svojej dispozícii. Prisvojením veci sa na účely tohto zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. Zmocnenie sa veci predpokladá cieľnú protiprávnu aktivitu nie vo vzťahu k akejkoľvek veci, ale vo vzťahu k „cudzej“ veci, teda veci, ktorá je vo vlastníctve inej (odlišnej od páchatel'a) fyzickej alebo právnickej osoby. Trestný čin krádeže je dokonaný prisvojením si cudzej veci zmocnením sa jej. V prípade ust. § 212 odsek 1 Trestného zákona musí byť činom spôsobená

aspoň malá škoda, t. j. 266 eur. V prípade ust. § 212 odsek 2 Trestného zákona nemusí byť páchatelom spôsobená ani malá škoda, no ak je splnená podmienka, že páchatel sa zmocní veci vlámaním (§ 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona) alebo podmienka, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý (§ 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona), takisto pôjde o trestný čin krádeže. Prísnejšie sa páchatel potrestá, ak u neho ide o recidívu, teda ak už bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený (§ 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno uzavrieť, že konanie obžalovaných opísané v bode 1/ skutkovej vety výroku o vine rozsudku naplnilo všetky zákonné znaky prečinu krádeže spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, lebo obžalovaní si spoločným konaním prisvojili cudzie veci tým, že sa ich zmocnili a čin spáchali, hoci bol každý z nich za priestupok proti majetku - drobnú krádež - v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch pred skutkom právoplatne postihnutý a napriek tomu, že boli obaja v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch pred skutkom za taký čin (krádež) aj právoplatne odsúdení.

Obaja obžalovaní konali ako spolupáchatelia a konali ako trestne zodpovední páchatelia. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaných ako konanie v priamom úmysle, lebo chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy ním chránené.

Na záver treba uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaných nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, ktorý súd obligatórne skúma pri prečinoch. Zo spôsobu vykonania činu, jeho následkov, okolností, za ktorých bol spáchaný, miere zavinenia a pohnútky obžalovaných, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejme, že stupeň závažnosti bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

K právnej kvalifikácii skutku pod bodom 2/ výroku o vine

Podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 122 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami.

Objektom ochrany pri trestnom čine výtržníctva je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Spravidla sú výtržníctvom ohrozované ďalšie chránené záujmy, najmä zdravie ľudí, cudzí majetok, česť a dôstojnosť ľudí a pod. (tzv. sekundárny objekt trestného činu).

Objektívna stránka trestného činu spočíva v konaní páchatela, ktoré môže mať dve formy, a to hrubú neslušnosť alebo výtržnosť, ktorej sa páchatel dopustí verejne alebo na mieste prístupnom verejnosti. Konkrétne konanie páchatela môže napĺňať obe tieto formy, ktoré sa niekedy aj prekrývajú. Spravidla ide o násilný či slovný prejav takého charakteru, ktorý hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb prítomných súčasne. Hrubou neslušnosťou sa rozumie konanie, ktorým sa hrubo porušujú pravidlá občianskeho spoluzitia a zásady občianskej morálky. Hrubý charakter neslušnosti nemožno hodnotiť len na základe charakteru osobnosti páchatela, ale z jeho konkrétnemu prejavu, a to aj vo vzťahu k prostrediu, kde k nemu došlo. Výtržnosťou sa rozumie konanie, ktoré závažným spôsobom (hrubo) narušuje verejný pokoj a poriadok a je preň typický zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatela k zásadám občianskeho spoluzitia. Spravidla pôjde o fyzické a psychické násilie, ktoré je zamerané proti osobám alebo veciam. Povahu výtržnosti môže mať aj svojvoľné konanie, ktoré výraznejšie naruší verejný pokoj a poriadok (napr. vandalské ničenie tovaru vystaveného na chodníku za súčasného znečistenia verejného priestranstva a spôsobenie hluku narušujúceho v nočných hodinách pokoj občanov).

Podľa § 212 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia.

Podľa § 212 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 122 odsek 7 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel použil násilie proti veci iného.

Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že konanie obžalovaného P. G. opísané v bode 2/ skutkovej vety výroku o vine rozsudku naplnilo nielen všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa

§ 212 odsek 2 písmeno b), písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, keď si obžalovaný prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bezprostredne po čine sa pokúsil uchovať si vec násilím, bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a tiež bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, ale aj prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, keď fyzicky a verejne sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného. Oba trestné činy boli spáchané v jednočinnom súbehu.

Obžalovaný P. G. konal ako trestne zodpovedný páchatel'. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd jeho konanie ako konanie v priamom úmysle, lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy ním chránené.

Na záver treba uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného P. G. za tento skutok nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona. Zo spôsobu vykonania oboch trestných činov, ich následkov, okolností, za ktorých boli spáchané, miere zavinenia a pohnútky obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti u oboch činov bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako vyššie uvedené prečiny.

K dokazovaniu vo vzťahu k obžalovanému P. G.

S poukazom na prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného P. G. vykonával súd na hlavnom pojednávaní len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení, v rámci ktorých vypočul obžalovaného, oboznámil čítaním relácie (správy) na jeho osobu a so súhlasom strán prečítal závery znaleckého posudku. Pri hodnotení pritom súd prihliadol len na tie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní riadne vykonané.

Z výsluchu obžalovaného P. G. na hlavnom pojednávaní 17.12.2018 vyplynulo, že je slobodný, bezdetný a nemajetný. Má dlhy na Sociálnej poisťovni, o iných nevie. Oficiálne dosiaľ pracoval len chvíľku ako skladník, neoficiálne robil ako pomocný robotník na stavbách. Má družku, s ktorou onedlho čakajú dieťa. Strednú školu nedokončil, ani nevie prečo, nechodil do nej. Priestupkovo postihnutý v minulosti bol za rôzne priestupky, bližšie si už nespomína. Odsúdený súdom bol 5 krát za majetkovú trestnú činnosť. Nepodmienečný trest odňatia slobody mu dosiaľ uložený na Slovensku nebol. V X. bol v roku 2016 odsúdený za krádež na 5 mesiacov nepodmienečne. Aktuálne sa voči nemu vedie ešte jedno trestné stíhanie pre výtržníctvo, skutok je z 5.1.2018, vec je v štádiu prípravného konania. Na súdoch iné konanie nemá. Skúsenosti má s marihuanou a pervitínom a to od 16-tich rokov. Čo sa týka závislosti, nie je závislý ani na alkohole, ani na drogách, ani sa v minulosti nepodrobil žiadnemu liečeniu. Subjektívne závislosť na drogách taktiež nepocituje a nemyslí si o sebe, že je alkoholik, keď si dá pivo každý deň. V čase spáchania skutkov bol nezamestnaný, živila ho rodina. Koho to bol nápad spáchať skutok pod bodom 1/ výroku o vine si už nepamätá. K motívu skutku pod bodom 2/ výroku o vine uviedol, že to bola jeho hlúposť, mal vypité. Spáchanie skutkov ľutuje. Do budúca sa chce zamestnať a starať sa o rodinu. V záverečnej reči uviedol, že žiada súd o zhovievavosť, medzichasom sa mu narodila dcéra, chcel by byť s rodinou. Viac sa trestnej činnosti nedopustí a súhlasí s uložením akéhokoľvek alternatívneho trestu, lebo doterajšia väzba bola pre neho ponaučením.

Zo záverov znaleckého posudku číslo 11/2018 vypracovaného znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, MUDr. L. F. 20. apríla 2018, ktorý posudok súd na hlavnom

pojednávaní so súhlasom strán prečítal, vyplynulo, že obžalovaný P. G. nie je závislý na alkohole a hazardných hrách, ale je závislý na omamných a psychotropných látkach (pervitín, marihuana), z ktorého dôvodu mu znalkyňa navrhuje uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Skutočnosti odôvodňujúce skúmanie jeho duševného stavu zistené neboli. Čo sa týka skutku z 12.3.2018, obžalovaný bol v daný deň v čase okolo 14:30 hod. pod vplyvom alkoholu, spätným prepočtom je možné ustáliť približnú hladinu alkoholu v jeho krvi na 1,24 promile, čo zodpovedá stredne ťažkému stupňu opitosti. Vo forennej praxi dôležitejší ako stupeň opitosti je typ opitosti, v tomto prípade sa jednalo o opitosť simplexnú - jednoduchú (nie patickú), ktorá nemá forenzný význam.

K záverom posudku uviedol, že s liečením nemá problém.

Z hodnotiacej správy ÚVV Leopoldov vyplýva, že vo výkone väzby sa obžalovaný P. G. v tejto trestnej veci nachádza od 15.3.2018 a je umiestnený na oddiele so štandardným režimom výkonu väzby. Počas obdobia výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni. Doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný, ani odmenený. Kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a návštev. Napriek skutočnosti, že mu bola ponúknutá možnosť zaradenia do práce na pracovisko „Ručné šitie obuvi“, túto ponuku zatiaľ nevyužil. Z odpisu registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný P. G. bol doposiaľ šesť krát súdne trestaný. Prvé tri odsúdenia za majetkovú trestnú činnosť sú takého charakteru, že sa na neho hľadí, akoby nebol

odsúdený. Štvrté odsúdenie cudzozemským súdom, právoplatné 22.8.2016, bolo taktiež za majetkovú trestnú činnosť - krádež. Bol mu uložený trest odňatia 15 mesiacov, z toho 10 mesiacov mu bolo podmienene odložených na skúšobnú dobu 3 roky.

Ďalej bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 9.9.2017, sp. zn. OT/192/2017, právoplatným 9.9.2017, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s podmienene odloženým výkonom trestu na skúšobnú dobu na 2 roky do 9.9.2019 a na trest zákazu pobytu v Bratislave na 2 roky.

Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 17.5.2018, sp. zn. 1T/19/2018, právoplatným 2.6.2018, uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT/192/2017.

Z evidencie priestupkov vyplýva, že za ostatné tri roky spáchal päť priestupkov proti majetku, z toho tri v roku 2017, dva v roku 2015. Naposledy sa dopustil drobnej krádeže 16.7.2017 v predajni P., za čo mu bola dňa 16.7.2017 uložená bloková pokuta 30 eur zo strany OO PZ J.. Okrem toho má za uvedené obdobie evidované štyri priestupky proti občianskemu spolunažívaniu za fyzické napadnutie inej osoby, naposledy tak konal 5.1.2018, za čo mu bola uložená v rozkazanom konaní uložená sankcia 40 eur.

Z lustrácií v databáze súdov SR a STA vyplynulo, že sa proti obžalovanému P. G. aktuálne na súdoch iné trestné konanie nevedie.

Z lustrácie v Registri obyvateľov SR vyplynulo, že je slobodný, bezdetný a od 13.1.2015 má evidovaný pobyt len obec I..

Zo správy o povesti vypracovanej Obecným úradom I. vyplynulo, že obžalovaný P. G. má evidovaný pobyt len obec I., nebol riešený komisiou verejného poriadku a žiadne ďalšie informácie týkajúceho sa jeho osoby nevedia.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že nie je evidovaný v ich systémoch, naposledy bol evidovaný ako dohodár vo februári 2015.

K dokazovaniu vo vzťahu k obžalovanému Z. B.

S poukazom na prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného Z. B. vykonával súd na hlavnom pojednávaní len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení, v rámci ktorých vypočul obžalovaného, oboznámil čítaním relácie (správy) na jeho osobu a so súhlasom strán prečítal závery znaleckého posudku. Pri hodnotení pritom súd prihliadol len na tie dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní riadne vykonané.

Z výsluchu obžalovaného Z. B. na hlavnom pojednávaní 17.12.2018 vyplynulo, že je slobodný, bezdetný a nemajetný. Dlhý nemá. Je absolvent športového gymnázia, skončil ho v roku 2009 s maturitou. Po škole pracoval rôzne, naposledy v roku 2017 ako dispečer v taxislužbe, kde zarábala cca 580 eur. Nezhodol sa s kolegami, tak odišiel. V minulosti bol priestupkovo riešený, väčšinou za priestupky v doprave, ale boli tam aj asi dva majetkové priestupky. Bol aj právoplatne odsúdený za majetkovú trestnú činnosť, už nevie presne koľko krát. Vo výkone trestu bol dva krát, posledný tzv. pevný výstup mal v auguste 2018. Momentálne je stíhaný väzobne za majetkovú trestnú činnosť, je to ešte v prípravnom konaní. Prebieha voči nemu aj iné trestné stíhanie, konkrétne na Okresnom súde Topoľčany, je to stará vec, skutky sú z roku 2014-15, nie je to právoplatne skončené. V čase spáchania skutku nebol pod vplyvom ničoho. Alkohol nepije, ani príležitostne. V tom čase bol nezamestnaný, bolo to po ukončení práce dispečera taxislužby. Motívom spáchania trestnej činnosti bol asi spoločenský nátlak, hlúposť, bolo to asi len z recesie, lebo v tom čase býval u rodičov a mal úspory asi 7.000 eur, ktoré dostal z poisťky. Nepotreboval ísť kraďnúť. Nápad ísť kraďnúť bol spoločný, nechal sa ovplyvniť ostatnými a išiel do toho. Odsúdeného A. O. pozná krátko a spoluobžalovaného P. G. pozná zhruba 1 - 2 roky. Po prepustení na slobodu by sa chcel zamestnať, má už sľúbenú prácu. Tiež by sa chcel venovať priateľke, tá ho podporuje. Na pobyt vo výkone väzby resp. trest si už zvykol, ale zo začiatku to bolo náročné. Zo všetkého sa ponaučil.

V záverečnej reči uviedol, že spáchanie skutku ľutuje, viac sa trestnej činnosti nedopustí a žiada súd o zhovievavosť.

Zo záverov znaleckého posudku číslo 12/2018 vypracovaného znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, MUDr. L.Q. F. 26. apríla 2018, ktorý posudok

súd na hlavnom pojednávaní so súhlasom strán prečítal, vyplynulo, že obžalovaný Z. B. nie je závislý na alkohole a hazardných hrách, ale je závislý na metamfetamíne - pervitíne, z ktorého dôvodu mu znalkyňa navrhuje uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Skutočnosti odôvodňujúce skúmanie jeho duševného stavu znalkyňa nezistila.

K záverom posudku uviedol, že sa liečil zo závislosti na pervitíne, bral ho veľa, na dennej báze asi dva roky dozadu. V roku 2016 absolvoval úspešne protitoxikomanické ochranné liečenie ambulantnou

formou, odvtedy návykové látky neužíval, možno len 2 krát, viac nie. Nevidí dôvod na ďalšie liečenie, keď abstínuje.

Z hodnotiacej správy ÚVV Leopoldov vyplýva, že vo výkone väzby sa obžalovaný Z. B. nachádza od 23.9.2018, že do väzby bol vzatý na príkaz sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava sp. zn. 15Tp/59/2018 pre podozrenie zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona. Je umiestnený na oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Počas obdobia výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni. Doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný ani odmenený. Kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom korešpondencie. O telefonovanie doposiaľ nepožiadala a mal zrealizovanú jednu návštevu. Napriek skutočnosti, že mu bola ponúknutá možnosť zaradenia do práce na pracovisko „Ručné šitie obuvi“, túto ponuku zatiaľ nevyužil.

Z odpisu registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný Z. B. bol doposiaľ šesť krát súdne trestaný. Konkrétne bol odsúdený

- trestným rozkazom Okresného súdu Senica z 26.9.2014, sp. zn. 2T/98/2014, právoplatným 20.11.2014, pre prečin krádeže podľa §212 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienčným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu na 2 roky do 20.11.2016,

- trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 29.6.2016, sp. zn. 1T/12/2016, právoplatným 24.8.2016, pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest vykonal 7.7.2018; zároveň mu bolo uložené ochranné liečenie protitoxikologické ambulantné; uložený trest je spoločný, tresty uložené postupne rozsudkom Okresného súdu Senica z 11.2.2016, sp. zn. 2T/14/2016, rozsudkom Okresného súdu Galanta z 2.3.2016, sp. zn. 2T/22/2016 a rozsudkom Okresného súdu Malacky z 17.2.2016, sp. zn. 2T/89/2015, boli zrušené

a naposledy bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Pezinok z 15.11.2016; sp. zn. 38T/61/2016, právoplatným 15.11.2016, z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Trnava vo veci sp. zn. 1T/12/2016.

Z úradného záznamu zo 14.11.2018 (v spise na č. I. 644) vyplynulo, že bolo telefonicky zistené v archíve ZVJS v P., že obžalovaný Z. B. bol vo výkone trestu vo veci Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/14/2016 a Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/89/2015 od 7.10.2015 do 28.10.2016, kedy bol podmienčne prepustený na slobodu. Následne bol vo väzbe vo veci Okresného súdu Topoľčany od 12.3.2018 do 28.3.2018, kedy bol prepustený z väzby za účelom dodania do výkonu trestu vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/12/2018, ktorý vykonával od 28.3.2018 do 7.8.2018 a aktuálne je vo výkone väzby od 19.9.2018.

Priestupkovo postihnutý bol sedem krát, z toho štyri krát za priestupky na úseku cestnej premávky a tri krát za priestupky proti majetku - drobné krádeže.

Z lustrácie v systéme AVÍZO vyplynulo, že sa voči nemu viedli v máji 2018 okrem tohto aj ďalšie štyri trestné stíhania. Z lustrácie v databáze súdov SR vyplynulo, že sa proti nemu aktuálne vedú viaceré trestné konania, konkrétne na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 1T/3/2018, na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 2T/90/2015 a na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T/76/2016.

Z úradného záznamu z 13.11.2018 vyplynulo, že vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/76/2016 a Okresného súdu Pezinok sp. zn. 1T/3/2018 dosiaľ nebolo rozhodnuté.

Z pripojených rozhodnutí vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/90/2015 bolo zistené, že senát okresného súdu vo veci rozhodol prvým odsudzujúcim rozsudkom 25.4.2018, ktorý rozsudok bol na podklade odvolania obžalovaného uznesením Krajského súdu v Nitre z 4.7.2018, sp. zn. 2To/9/2018, zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom tento tak aj urobil a na hlavnom pojednávaní konanom 12.9.2018 znova vyhlásil odsudzujúci rozsudok, ktorý dosiaľ nie je právoplatný, nakoľko si voči nemu podal obžalovaný odvolanie. Súdené skutky boli spáchané v rokoch 2014 a 2015.

Zo správy Mestskej polície J. vyplynulo, že obžalovaný Z. B. nebol v ostatných piatich rokoch mestskou políciou postihnutý za priestupok či iný správny delikt.

Z lustrácie v Registri obyvateľov SR vyplynulo, že je slobodný, bezdetný a od 2.2.2017 má evidovaný pobyt len mesto J..

Všeobecne k výrokom o trestoch u oboch obžalovaných

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obom obžalovaným taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 34 odsek 5 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona spočíva v tom, že páchatel'ovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, teda že páchatel' spáchal viac trestných činov. Priťažujúcu okolnosť (§ 37 písmeno h) Trestného zákona) však nemožno priznať vtedy, ak sa úhrnný trest zároveň ukladá podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, teda s použitím tzv. asperačnej zásady, ktorá sa aplikuje vtedy, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami (viacčinný súbeh). O taký prípad v tejto veci nešlo, tu bol súbeh oboch trestných činov jednočinný.

Najprísnejšie trestný je u oboch obžalovaných prečin krádeže spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, za ktorý je možné páchatel'a potrestať trestom odňatia slobody v rozpätí od šesť mesiacov až do troch rokov.

Tiež platí, že druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze, proti ktorému bol podaný odpor, súd nie je viazaný (§ 355 odsek 3 Trestného poriadku).

Pokiaľ prokuratúra navrhovala v záverečnej reči uložiť obom obžalovaným trest prepadnutia vecí - 1 ks kliešte čierno-žltej farby, 1 ks kovové kliešte a 1 ks kliešte červeno-čiernej farby - k tomu treba uviesť, že veci patrili už právoplatne odsúdenému A. O., ktorému trest ich prepadnutia súd uložil trestným rozkazom.

K trestu pre obžalovaného P. G.I.

U obžalovaného P. G. súd zistil dve poľahčujúce okolnosti a síce, že sa k spáchaniu všetkých trestných činov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) a že napomáhal príslušným orgánom (§ 36 písmeno n) Trestného zákona). Naopak mu priťažovalo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona) a že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písmeno m) Trestného zákona), kde súd neprihliadol na odsúdenie uvedené v skutkovej vete výroku o vine, lebo tomu bránila zásada zákazu dvojitého pričítania, avšak prihliadol na odsúdenie súdom X. X., nakoľko išlo o odsúdenie za krádež. Právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (§ 7b odsek 2 Trestného zákona).

Keďže sa obžalovaný dopustil súdeného skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, musel súd pri konkrétnych úvahách o druhu trestu prihliadnúť aj na ust. § 49 odsek 2 Trestného

zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nemôže páchatel'ovi takého činu výkon trestu odňatia slobody opätovne podmiennečne odložiť na skúšobnú dobu (tzv. podmienka na podmienku nie je možná).

Na druhej strane ust. § 49 odsek 2 Trestného zákona nie je možné chápať ako príkaz na uloženie trestu odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu namiesto uloženia iného prípustného druhu trestu alebo popri inom prípustnom druhu trestu; to neplatí, ak je splnená premisa uvedená v ustanovení § 34 odsek 6 Trestného zákona veta druhá (horná hranica sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšujúca päť rokov). Je však vždy nutné zohľadniť ustanovenia o nezlučiteľnosti trestov (§ 34 odsek 7, § 56 odsek 2 Trestného zákona). Nie je preto v rozpore s ustanovením § 49 odsek 2 Trestného zákona, ak súd uloží trest povinnej práce ako samostatný trest, ak sú splnené podmienky uvedené v § 54 Trestného zákona, a ak je taký trest primeraný (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. februára 2015, sp. zn. 2 Tdo 11/2015 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 7/2015 pod por. č. 85).

Do úvahy tak prichádzalo uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody, alebo niektorého z alternatívnych trestov k trestu odňatia slobody (trest povinnej práce, domáceho väzenia, peňažný trest). Pokiaľ ide o alternatívne tresty, ktorých uloženia sa obžalovaný domáhal, tieto by podľa názoru súdu nevedli k dosiahnutiu účelu trestu u obžalovaného, ktorý má zjavné sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, keďže sa jej dopúšťa permanentne už od roku 2012. Na tomto konštatovaní nič nemení fakt, že prvé tri odsúdenia za krádeže z rokov 2012 a 2013 má už zahladené, lebo zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že obžalovaný trestné činy spáchal. Doterajšie odsúdenia na tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu tak evidentne neplnili svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie, čo potvrdzuje fakt, že ani ostatné dve odsúdenia na takéto tresty (Okresným súdom Bratislava III a rakúskym súdom) ho od spáchania ďalšej trestnej činnosti neodradili. Z tohto dôvodu je podľa mienky súdu potrebné na obžalovaného P. G. dôsledne pôsobiť výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Čo sa týka konkrétnej výmery, pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (2:2), mohol súd ukladať trest v rámci celého zákonného rozpätia od 6 mesiacov do 36 mesiacov. V rámci tohto rozpätia mu súd uložil úhrnný nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov. Pri určení výmery trestu okrem osoby obžalovaného osobitne zohľadnil v prvom rade počet trestných činov, ďalej spôsob ich spáchania, predovšetkým u skutku pod bodom 2/ výroku o vine, ktorý sa vyznačoval zákernosťou a agresivitou zo strany obžalovaného. O jeho sklonoch k násilnému konaniu svedčí už predchádzajúce postihnutie za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu v podobe fyzického napadnutia inej osoby, ako aj právoplatné odsúdenie za prečin ublíženia na zdraví spáchaný úmyselne. Aj to utvrdilo súd v potrebe ukladania nepodmieneného trestu odňatia slobody. Taktiež súd prihliadol aj na spôsobené následky pri skutku pod bodom 2/, kedy došlo nielen k poškodeniu zdravia pracovníka SBS O. X., ale v dôsledku konania obžalovaného bolo takisto nutné na istý čas uzavrieť celú predajňu Lidl, z ktorého dôvodu si poškodená spoločnosť uplatňuje aj ušlý zisk.

Obžalovaného P. G. súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko z odpisu registra trestov je zrejme, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdených trestných činov nebol na území SR vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takýto trest považoval súd za dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý zároveň bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon. Len takýto trest mu zabráni na určitý čas páchať trestnú činnosť, zároveň po dobu výkonu trestu ochráni majetok iných a snáď spolu s uloženým ochranným liečením prispeje k dovŕšeniu jeho nápravy.

K trestu pre obžalovaného Z. B.

U obžalovaného Z. B. súd zistil dve poľahčujúce okolnosti a síce, že sa k spáchaniu všetkých trestných činov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona) a že napomáhal príslušným orgánom (§ 36 písmeno n) Trestného zákona). Naopak mu priťažovalo, že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písmeno m) Trestného zákona). Pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností (2:1) tak súd ukladal trest odňatia slobody v rozpätí od 6 mesiacov až do 26 mesiacov, keďže pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností došlo v súlade s ust. § 38 odsek 3 Trestného zákona k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pri určovaní druhu trestu dospel súd k záveru, že je nutné obžalovanému opätovne uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, lebo z odpisu registra trestov je zrejme, že sa majetkovej trestnej činnosti dopúšťa permanentne napriek tomu, že bol za ňu opakovane odsúdený aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré vykonal. Z toho je zrejme, že samotný výkon trestu odňatia slobody nemal na obžalovaného žiaden prevýchovný vplyv, keďže ho od ďalšej trestnej činnosti neodradil. Niet dôvodu sa preto domnievať, že by iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody splnil u neho svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie.

Čo sa týka výmery trestu, za spravodlivý, stavu veci a zákona zodpovedajúci považoval súd v tomto prípade nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, teda v dolnej polovici modifikovanej trestnej sadzby, ale nie na jej dolnej hranici, lebo obžalovaný je recidivista so zjavnými sklonmi k páchaniu majetkovej trestnej činnosti. Len takýto trest mu zabráni na určitý čas páchať majetkovú trestnú činnosť a zároveň po dobu výkonu trestu ochráni majetky ostatných.

Obžalovaného Z. B. súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Išlo o výkon trestov vo veci Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/14/2016 a Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/89/2015 v trvaní od 7.10.2015 do 28.10.2016, ktoré mu boli uložené za krádeže (v spise na č. l. 644).

Takýto trest považoval súd za dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý zároveň bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon. Len takýto trest mu zabráni na určitý čas páchať trestnú činnosť, zároveň po dobu výkonu trestu ochráni majetok ostatných a snáď spolu s uloženým ochranným liečením prispeje k dovŕšeniu jeho nápravy.

K výrokom o ochranných opatreniach

Trestný zákon v § 31 odsek 3 charakterizuje ochranné opatrenie ako ujmu na osobnej slobode alebo majetku odsúdeného alebo inej osoby, ktorú môže uložiť len súd podľa tohto zákona v záujme ochrany spoločnosti pred trestnými činmi alebo činmi inak trestnými. Ochranné opatrenie je teda možné uložiť samostatne ako jediný prostriedok na dosiahnutie účelu Trestného zákona alebo popri treste ako doplnkový prostriedok na dosiahnutie účelu Trestného zákona spolu s uloženým trestom. Ochranné opatrenia na rozdiel od trestov nepredstavujú spoločenské odsúdenie páchatel'a resp. sú zamerané na ochranu spoločnosti a resocializáciu páchatel'a, a teda majú skôr špeciálno-preventívny účinok, pričom spôsobujú ujmu len na osobnej slobode alebo na majetkových právach. Intenzita ochranného opatrenia nie je stanovená mierou závažnosti činu, ale nevyhnutnosťou zmenšenia závažnosti sociálnych dôsledkov a dôvodov problémového správania sa jedinca. Jedným z najvýznamnejších ochranných opatrení je ochranné liečenie, ktoré môže súd páchatel'ovi uložiť aj vtedy, ak spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním (§ 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona). Výroky o uložených ochranných opatreniach - ochranných protitoxikomanických liečeniach ambulantnou formou - u oboch obžalovaných majú svoju oporu v záveroch znaleckých posudkov znalkyne MUDr. L. F., o správnosti ktorých súd nemal žiadne pochybnosti. Z dokazovania je tiež zrejme, že trestné činy boli spáchané pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním tak, ako to predpokladá ust. § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona.

K náhrade škody

V rámci tzv. adhézneho konania súd taktiež rozhodoval o jednotlivých nárokoch poškodených na náhradu škody, ktoré nároky boli z ich strany riadne a včas uplatnené.

V odsudzujúcom rozsudku potom súd postupom podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného P. G. nahradiť poškodenému O. X., škodu vo výške 182,40 eur z titulu bodového ohodnotenia jeho zranenia vyčísleného v odbornom vyjadrení znalca MUDr. A. Z., o správnosti ktorého nemal súd žiadne pochybnosti. Obžalovaný P. G. navyše uplatnený nárok na náhradu škody pred súdom uznal čo do dôvodu a výšky.

Pokiaľ išlo o nárok na náhradu škody uplatnený voči obžalovanému P. G. obchodnou spoločnosťou P. S. X., K..F..S., z titulu ušlého zisku kvôli zatvorenej predajni vo výške 3.500 eur, tu súd postupom podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku odkázal poškodenú obchodnú spoločnosť s jej nárokom na civilný proces, nakoľko by v tomto smere bolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo rámec trestného konania.

Pokiaľ ide o spoločnosť E. N. S., S..X..F., táto sa v priebehu konania pred súdom vyjadrila, že si žiadnu škodu neuplatňuje, nakoľko jej všetky odcudzené veci boli vrátené (v spise na č. I. 645), preto o nároku tejto spoločnosti súd nerozhodol.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne (trojmo) podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného,
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech,
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech,
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli,
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.